

17 juli 2022 (16de zondag door het jaar)

Justin Adriko Mundua o.p.

Beste broeders en zusters in Christus,

Zoals we zojuist gehoord hebben, gaan de eerste lezing en het evangelie van deze zondag over het alledaagse leven van ieder van ons. Zij spreken ons over niets minder dan gastvrijheid. Net als Abraham hebben wij zeker al onbekende en onverwachte mensen in ons huis ontvangen of erover nagedacht dat te doen - vooral sinds die veelbesproken Russische invasie in Oekraïne. Zo niet, dan hebben wij in ieder geval onze deuren zeker al opengezet voor familie en vrienden, net als Martha en Maria in de evangelielezing van vandaag. Alleen begint de schrijver van de eerste lezing, ietwat apart, zijn verhaal met een ongewone zin die richtinggevend is voor alles wat daarop volgt: "De Heer verscheen aan Abraham, die zat bij de ingang van de tent bij de eik van Mamre".

Als we daarover nadenken dan lijkt er een soort goddelijke waas te liggen over de drie anonieme reizigers aan wie Abraham zijn gastvrijheid en diensten aanbood. Hij sprak tot hen met deze woorden: "Heer, als ik in uw ogen een gunst heb gevonden, ga dan niet voorbij zonder bij uw dienaar halt te houden. Zij zullen u wat water brengen en gij zult uw voeten wassen". Abraham spreekt als het ware één persoon toe en het is ook die éne persoon die op het einde in de IK-vorm zijn terugkeer aankondigt en belooft dat zijn vrouw Sara een zoon zal krijgen.

Wat de tekst niet uitdrukkelijk zegt, is dat ieder mens het beeld en de gelijkenis van God draagt volgens Genesis 1. Een mens in nood welkom heten en dienen is in feite God welkom heten en dienen. In één van zijn gelijkenissen over het Laatste Oordeel zegt Jezus ons toch: "Wat gij gedaan of niet gedaan hebt aan één van de geringste dezer, die Mij volgen, hebt gij aan Mij gedaan of niet gedaan."

Bij het overdenken van de teksten van deze zondag, werd ik getroffen door de sterke gelijkenissen tussen de eerste lezing en het evangelie. Overeenkomsten vol lessen voor ons allen die deelnemen aan deze eucharistieviering. Inderdaad, zoals Abrahams gasten op doorreis waren, zo was Jezus op weg met zijn leerlingen. Het verblijf in Bethanië lijkt een toevallig gebeuren. Maar ik wil erop wijzen dat het gewoonlijk door onverwachte ontmoetingen met onze medemens in nood is dat God met ons in contact komt. Daarom herinnert de apostel Jacobus ons eraan dat het vrijwel onmogelijk is te beweren God lief te hebben, God die wij niet zien, als wij onze broeders en zusters, die wij zien, niet liefhebben. De maatstaf van de liefde die wij voor God hebben, is niets anders dan de liefde die wij hebben voor onze broeders en zusters in de hele mensheid.

Een tweede overeenkomst is dat Abraham, evenals Martha en Maria, elk een deel van hun tijd, materiële goederen en energie opofferden om hun gasten te verwelkomen. De prijs van de beschikbaarheid is dus de opoffering. En de meest tastbare uitdrukking van deze opoffering is delen. Maar dit lukt alleen als we bereid zijn om ons egoïsme te temperen en ons op het pad van mededogen te wagen. Het Latijnse woord "CUM-PATIRE" betekent "lijden met". Dit is wat we hoorden aan het begin van de tweede lezing. Daar zegt de apostel Paulus dat "hij zich verheugt in het lijden dat hij ondergaat omwille van de Kolossenzen ...". De Duitse theoloog, Johannes Baptist Metz, ziet mededogen als de samenvatting van Jezus' leer. In zijn boek *Memoria Passionis* lezen we: "*Jezus (leert ons) een mystiek, niet met gesloten ogen, maar met open ogen, een*

mystiek die ons verplicht om onvoorwaardelijk rekening te houden met het ongeluk van anderen" (Cerf, bl. 169).

Tenslotte vloeit de derde overeenkomst voort uit het feit dat Abraham enerzijds en Martha anderzijds alleen in staat waren hun bekrompenheid te overwinnen door een eerlijke dialoog aan te gaan met hun bezoekers. Abraham overwint zijn wanhoop en kijkt uit naar de geboorte van een zoon en Martha weet de keuze van haar zuster Maria op haar juiste waarde te schatten. De rijkdom van een ontmoeting ligt immers niet alleen in het rekening houden met de materiële noden van onze broeders en zusters ; zij vloeit veeleer voort uit de eerlijke en oprechte dialoog met de persoon wiens situatie ons uitdaagt. Alleen deze dialoog zonder taboes kan ons tot een beter begrip brengen, niet alleen voor de ellende van onze broeders en zusters, maar evenzeer voor onze eigen ellende.

Moge het de Heer behagen ons te bevrijden van enerzijds onze onverschilligheid jegens onze broeders en zusters in moeilijkheden en anderzijds van onze eenzijdige en stereotiepe analyses van de crisissen die onze wereld teisteren. Moge Hij ons in staat stellen om medeleven te tonen en om in dialoog te gaan met allen die lijden en zo ook het verborgen lijden te ontdekken. Amen.